

Kibbelende merels hielpen bij verwerken verdriet om

TROOSTENDE VOGELS..

door HANS PEETERS*

Warme vogelklanken rollen vanaf de punt van het dak naar beneden. Ze belanden in de tuin waar een vrouw tussen bonte bloemen het onkruid wiedt. Intens verdrietig om het verlies van haar kind dat op tragische wijze verongelukte. De merel zingt door, melodieus en melancholiek. De klanken verwarmen en troosten haar. Natuurlijk is de vogel zich niet bewust van het effect van zijn gezang. Vogels zingen om een territorium af te bakenen, een partner te verleiden of om een onenightstand uit te lokken.

Van ganzen die in V-vorm naar het noorden of het zuiden vliegen, is bekend dat ze tijdens hun vlucht continu met elkaar communiceren. Ze informeren elkaar over de route en waarschuwen bij gevaren onderweg. In 'Song of the North wind' beschrijft Paul Johnsgard hoe een vlucht sneeuwganzen onderweg is naar hun overwinteringsgebied aan de Golf van Mexico. Onderweg boven Zuid-Dakota worden ze opgewacht door een groep jagers. Op het moment dat er een uit de dekking tevoorschijn komt en zijn geweer naar boven richt, waarschuwt de leider van de groep ganzen met een rauwe kreet. De vogels maken snel hoogte en trachten te ontkomen. Drie schoten klin-

DWINGELOO, zaterdag

ken snel achtereen; de vluchtpoging komt te laat. Twee pechvogels tuimelen van grote hoogte naar beneden. Een van hen is de dochter van de leider. Zodra de rest van de groep in veiligheid is, keert vaders terug op zoek naar zijn kind. Hij ziet hoe de jager de andere geschoten vogel nonchalant aan een vleugel opdraait. Zijn dochter ziet hij niet. Intens verdrietig keert hij terug naar de rest van de familie.

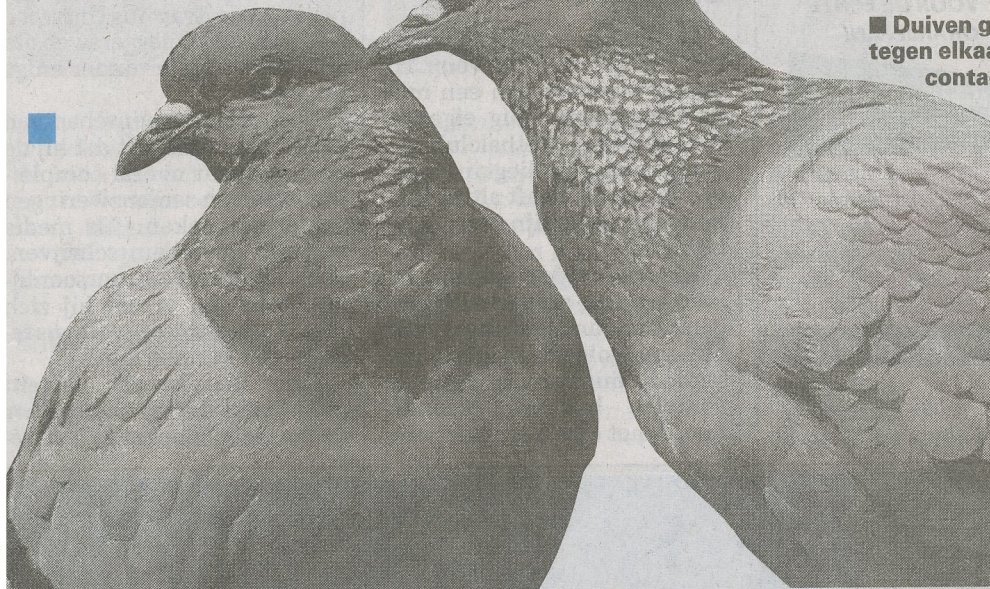
Onze eigen lezers meldden eerder, bij een oproep om hun favoriete tuinvogel bekend te maken, opmerkelijke ervaringen. Een pimpelmees bijvoorbeeld die de woonkamer binnentrippelt op het moment dat een kleindochter overlijdt. Of

een roodborst die vanaf de dakgoot naar binnen kijkt op de dag van de begrafenis van een echtgenote. Bedoeld of onbedoeld, wie zal het zeggen.

Voor Maria Quist uit Dwingeloo is het wel duidelijk dat vogels troost brengen. Tien jaar geleden kwam haar zeventienjarige zoon Willem om het leven bij een tragisch auto-ongeluk. Haar wereld stortte ineen. In het aangrijpende boek 'Troostvogels' schrijft ze: „De eerste morgen na Willems dood was alles wit bevestigd. Op de voertafel kibbelde merels en mezen. Een groep staartmezen dertelde van boom naar boom en een onwaarschijnlijk mooie, orangerode zoon kwam op boven de bosrand. 'Kijk eens wat prachtig', zei ik tegen mijn man. 'Wat een geluk dat we daar nog oog voor hebben...'”

Vogels en natuur sleepten er haar doorheen. Ze is overtuigd dat er van natuur een heilzame werking uitgaat. Vooral in tijden van groot verdriet, mits je er voor openstaat. „Bovendien kost het niets, je hoeft alleen je ogen en oren open te zet-

Overleden zoon

■ Duiven gedragen zich als een verliefd paartje. Dicht tegen elkaar geschurkt maken ze voortdurend snavelcontact, kussen zonder einde.

FOTO: HANS PETEERS

ten. En je bespaart een boel geld op een dure rouwtherapeut”, aldus een inmiddels relativerende Maria Quist.

Aangrijpend

Dat ze haar zintuigen goed de kost geeft, bewijst ze in haar boek. Aangrijpende en ontroerende passages over het verlies van haar kind wisselen elkaar af

met verrassende, blije natuurontmoetingen. Om 'Troostvogels' te schrijven trok ze zich wekenlang terug in hun vakantiehuis in Frankrijk. Daar werd ze op zichzelf teruggeworpen en beleefde het rouwproces opnieuw. Tegelijkertijd is ze als een kind zo blij als duizenden kraanvogels over hun huis vliegen op weg naar hun broed- of overwinteringsgebied. Het blijft een sensatie als de enorme vogels

massaal over je hoofd vliegen. Je hoort ze van verre aankomen: een machtig zwelend 'kroe kroe kroe'.

Aan de achterkant van het huis geniet ze vanaf het terras ademloos van wiegelingen, die zich ergens hoog in de populieren verschuilen. Op de bovengrondse elektriciteitsdraad die dwars door de tuin loopt, zitten regelmatig één of meerdere hopen. En eind mei zingen de boomleeuweriken en nachtegalen de hele nacht door. Maria Quist knijpt zich soms in de armen om te zien of ze niet droomt. Vogels geven haar troost en bieden haar weer hoop voor de toekomst. Het boek is opgedragen aan alle moeders van een overleden kind, moeders zoals zij...

* Hans Peeters is medewerker van Vogelbescherming Nederland

'Troostvogels' geschreven door Maria Quist, mooi uitgevoerd, 240 pagina's, harde kaft, verkrijgbaar via internet www.troostvogels.nl en in de boekhandel, ISBN 978-90-9023506-6, prijs € 17,50 (incl. verzendkosten).